

BULETINUL AGRICOL

AL CAMEREI DE AGRICULTURĂ A JUDEȚULUI ARAD

STRADA GH. POPA No. 4.

Apare la 1 și 15 a lunel.

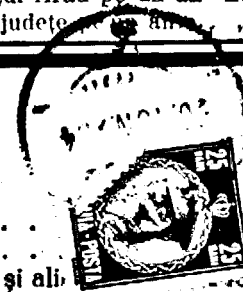
Redacția și Administrația:
Arad, Str. Gh. Popa No. 4.
Palatul Domeniilor

Redactor responsabil:
Ing. Agr. Insp. NICOLAE POPESCU
Secretarul Camerei de Agricultură

Abonamente:
Pentru județul Arad pe un an Lei 50.—
Pentru alte județe „ „ 200.—

CUPRINSUL:

	Pag		Pag
1. Rămas bun agricultorilor din județul Arad	135	6. Cultura plantelor medicinale	141
2. Cum va apare în viitor Buletinul Agricol	136	7. Aviz. Cumpărarea de Manilla	141
3. Când se seceră grâul ?	136	8. Mierea valoarea ei medicinală și ali	141
4. Cum putem ușura lipsa de nutreț	137	9. Convocare	141
5. Aviz important	138	10. Bilanț	142

Rămas bun agricultorilor din județul Arad

În urma unei legi noi, Camerele de Agricultură Județene de până acum se vor numi pe viitor «Secții Agricole Județene» iar mai multe «Secții Agricole Județene» vor forma la oaltă o «Cameră de Agricultură» pentru o regiune oarecare.

Astfel «Camera de Agricultură» a Județului nostru se va numi de azi înainte «Secția Agricolă a Județului Arad».

În orașul Arad, are sediul și «Camera de Agricultură Regională Arad» care se compune din «Secțiile Agricole Arad, Bihor și Hunedoara».

Conducătorul tehnic al fiecărei Secții Agricole — cu titlul de Secretar — este din oficiu, impus de lege, Directorul Serviciului Agricol Județean, adică Consilierul Agricol.

Foștii conducători tehnici (Directorii Camerelor vechi) vor primi o nouă împărțală în sânul Secției sau a Camerei Regionale; ce anume: legea nu prevede.

Astfel nu se întreabă și nu se examinează dacă vechiul conducător a fost bun sau rău, dacă a făcut ispravă ori ba, dacă oamenii au încredere în el, dacă cunoaște ca palma județul său cu drumurile, cu satele, cu oamenii, cu vitele și cu pământul lui.

Toate aceste nu au importanță. Paragraful legii ordonă, iar slujbașul disciplinat trebuie să predea roadele muncii sale desinteresate, prestată zi de zi timp de 8 ani, în care și-a pus toată priceperea, cinstea și devotamentul.

În urma dispozițiilor de mai sus și eu am pre-dat slujba mea veche. Prin urmare zic tuturor agricultorilor din județul Arad: rămas bun.

Despărțirea de voi agricultorilor îmi este grea, căci am fost al vostru cu trup și suflet.

Născut tot în același județ am muncit pentru ridicarea voastră, și al prestigiului județului.

Căci, Doamne, tare e dureros să te desparți de instituțiunea unde ai muncit 8 ani, zi de zi și pe care ai ridicat-o cu ajutorul colaboratorilor tăi, la rangul de: «Prima Cameră de Agricultură», — pe față, lucru pe care l-au recunoscut și spus chiar și Miniștrii țării.

E greu să pleci tocmai atunci când vezi înflorind acțiunile mari și folositoare pe care le-ai dus la bun sfârșit, când ai gospodărit în așa fel, încât azi când toată lumea se plânge de lipsă de bani, sau că datoriile le apasă umerii, instituțiunea ta înnumără o avere de 10 milioane. Să te desparți de un județ mare și tare ca al nostru unde toată lumea te cunoaște, te ascultă, îți urmărește sfatul și te stimează pentru munca ta cinstită și sânguincioasă, pentru inima ta deschisă, care a stat de vorbă și a sfătuit cu dragoste pe toți fiii acestui județ.

La Camera de Agricultură a Județului Arad nu s'a cunoscut ce este protecția, intervenția. Nu s'au cunoscut convorbiri intime pe coridoare sau chiar

acasă; nu s'a făcut deosebire între om și om, căci dacă dreaptă a fost cauza înalțată — dreptate i s'a făcut.

Am predat slujba mea veche și am ocupat postul nou cu care am fost onorat din partea reprezentanților alor trei județe Arad, Bihor și Hunedoara, acela de conducător al «Camerei de Agricultură Regională Arad, — la care voi presta aceeași muncă de sinteresată ca până acum, bineînțeles dacă voi avea libertatea de acțiune pe care am avut-o, căci altcum nu se poate lucra pentru binele și prosperarea unei instituții.

Pentru a arăta modul cum înțeleg să lucrez este suficient să cetiți declarația rostită de mine la adunarea generală, atunci când am fost onorat cu conducerea Camerei de Agricultură a celor trei județe:

*Domnule Președinte,
Domnilor Membri,*

„Vă mulțumesc pentru cinstea de a mă fi destinată pentru postul de Secretar al Camerei de Agricultură a Regiunii Arad, însă regret că, paragraful legii noi, pentru organizarea Camerelor de Agricultură, mă constrânge să predau Serviciului Agricol postul meu vechi de conducător specialist al Camerei județene, unde am muncit 8 ani de zile cu atâta succes, pentru dezvoltarea agriculturii și binele plugarului din acest județ, a cărui fiu sunt și eu.

„La Camera de Agricultură a Județului Arad am avut ocazia să dau dovadă de capacitatea mea atât ca organizator și specialist în materie cât și de sârguința și cinstea muncii mele.

„Intrucât Veți avea bunavoința a-mi da aceeași încredere, independență și autoritate, pe care am avut-o dela foștii conducători și, mă voi putea înconjura de un corp funcționăresc ireproșabil și valoros ca acela din trecut:

„Vă garantez succesul.

„Punând cazul însă că munca mea de specialitate va fi degradată la îndeplinirea chestiunilor pur birocratice și gestiune, vă voi ruga să încredințați conducerea altei persoane, căci după cum la demisionarea mea din postul de Șef al Serviciului Agricol la Directoratul Timișoara, așa și de prezent voi declara că: „Eu în viața mea întreagă m'am ocupat numai cu agricultura și nu cu manipularea dosarelor“.

Un proverb vechi foarte mult grăitor zice: «Nu locul sfințește omul, ci omul sfințește locul». Acest proverb îmi dă curajul să sper că chiar și pe lângă sistemul prescris de actuala lege voi putea munci pentru toate trei județele, pentru a fi demn de postul ce mi s'a încredințat.

Nic. Popescu

Ingr. Agr. Insp.

Cum va apare în viitor Buletinul Agricol

Buletinul Agricol a apărut până în prezent sub auspiciile și conducerea Camerei Agricole județene. Dela înființarea Camerei Agricole Regionale însă, în baza hotărârei Comisiei Interimare din 9 Iunie a. c., acesta va forma în viitor un organ oficial de propagandă, pentru întreaga regiune, adică Arad, Bihor și Hunedoara.

Redactorul Buletinului va rămâne și pe mai departe tot Dl Ing. Agr. Insp. N. Popescu, în calitate de Secretar al Camerei Regionale Arad. — Dupăcum în trecut, așa și în viitor, Buletinul se va expedia cu aceeași punctualitate tuturor, cari l-au primit și până acum: autorități informativi, școli, oficii parohiale și abonați.

Când se secără grâul? Secerișul la vreme îmbunătățește calitatea grâului

Ing. Agr. Insp. *Nic. Popescu.*

Cumpărătorii cari au azi de unde alege, cumpără și plătesc mai bine, numai grânele cu bob roșu, oțelos din care ese făină cu spor și aluatul crește și se coace foarte bine.

Aceste calități a grâului depind în primul rând de soiul grâului, mai departe de soiul pământului, gu-

noirea acestuia, de planta premergătoare (după bicău calitate mai bună decât după porumb etc.) de vremea ce domnește în decursul coacerii (secetă, căldură mare, timp ploios) și în mare parte depinde și de timpul când îl tăiem.

Cu cât întârziem cu secerișul grâului, cu atât

vom avea boabe mai palide și făinoase, astfel făina mai slabă, care va fi căutată mai puțin și plătită mai rău de neguțatori.

Bătrânii noștri ziceau:

Grâul are să se coacă; nu pe holdă nesecurat, ci în cruci, căci în acest caz vom avea boabe roșii și oțeloase.

Secerați deci grâul în momentul cel mai potrivit, adică atunci când boabele sunt deja vârtoase și au încetat să fie lăptoase.

Cu fiecare zi de întârziere grâul își pierde culoarea și scade oțelirea boabelor și astfel va scade și valoarea rodului.

Dar nu numai valoarea va scade, ci prin întârzierea secerișului ni se poate ușor nimici întreaga re-

coltă. Să ne fie de învățătură anii trecuți când prin întârzierea secerișului ne-a fost recolta nimicită printr'o grindină, astfel că cei care au urmărit sfaturile și au avut grâul în cruci, au avut o pagubă neînsemnată față de acei cari nu vor să se lase de obiceiul vechi, dar rău și, au întârziat cu secerișul. S'a dovedit că grâul o dată vârtos este bun pentru semănță și nici decum nu face tăciune pe cum afirmă unii și alții. Mai departe să ne fie de învățătură: să secerăm grâul cât de timpuriu posibil, ca să nu păjim ca rugina neagră, pentru 2—3 zile întârziere (rugina neagră rodie) să ne nimicească recolta întreagă în așa fel, că vom strânge de pe holdă în loc de boabe pline numai curături.

Cum putem ușura lipsa de nutreț.

de Dr. O Seymann
Ing. Agr. Insp.

Aci nu voi înșira măsurile Guvernului ce s'au luat în aceasta privință, cu care ziarele și revistele s'au ocupat și se vor ocupa, ci voi expune în trăsături generale acele lucrări și măsuri pe cari fiecare agricultor poate și trebuie să le facă pentru a se feri de pierderi adică pagube materiale.

În primul rând trebuie să se știe că seceta anormală din anul curent își va manifesta în mod mai simțitor efectul ei dezastruos, și iarna și primăvara viitoare, deci în primul rând trebuie să conservăm, să păstrăm și să întrebuițăm cu chibzuială tot materialul disponibil ce se poate folosi ca nutreț. Prin urmare vom întrebuița și pe acele materiale, pe care în alți ani nu le folosim, așa de pildă vom aduna cu băgare de seamă ierburile de pe marginea drumurilor, frunzele de sfeclă, de fasole, de cartofi, de zarzavaturi. Aceste adunături însă nu vor putea înlocui fânul de livadă și de aceia vom folosi și paele de toamnă.

Ploile din ultimul timp au refăcut parțial pășunile însă fânățele la șes nici cu ploi multe nu prea vor da otavă, deci trebuie să sămănăm în miriște plante de nutreț cu vegetație scurtă, cari până toamna se pot recolta, de pildă miei, mohor, hrișcă, porumb de nutreț (ciolomadă) sorgum zahardțum, iarba de Sudan, napi (sfeclă) de miriște. Iar ca să ajungem anul viitor primăvara cât de timpuriu la nutreț vom semăna toamna adică încă la sfârșitul lunii August la începutul lunii Septembrie amestecuri de plante furagere: de pildă mazăre sau mazărice de toamnă cu secară sau orz, iar dacă avem teren liber, trifoi încarnat care semănat în August în Aprilie înaintea lucernei ne dă nutreț bun și mult.

Cu cât ajungem mai de vreme la nutreț verde,

adecă la pășune cu atât se vor prescurta zilele negre de iarnă.

Fiecare agricultor după împrejurările locale trebuie să își aleagă (amestecul de plante) nutrețul din care poate obține primăvara sigur și cel mai timpuriu nutreț verde.

Seceta aceasta va influența mult jinerea și creșterea animalelor. Gospodarul luminat se va nizuși să susțină animalele sale în număr neschimbat și sub împrejurările actuale, dacă deja trebuie să renunțe la sporirea lor. Ar fi o greșală de neiertat dacă din lipsa nutrețului am aduce pe piață animale pe cari primăvara apoi ar trebui să le recumpărăm mai scump. Procedura aceasta între alte neajunsuri ar reduce producția de balegar, ceea ce la recoltele viitoare s'ar arăta păgubitor.

În scopul de a menține, ba chiar de a îmbunătăți starea vitelor cornute, vom proceda cu cea mai mare preocupare la reformarea (eliminarea) vacilor și tot așa la alegerea vițelilor, menținând numai pe acei, cari provin din vaci foarte bune de lapte și au conformația corporală ireproșabilă. Asemenea în cazul când lipsa de nutreț ne oprește de a jine numărul obișnuit de purcei, vom alege și vom crește purcei numai dela acele scroafe cari în privința calității numărului și uniformității au dat cele mai bune rezultate. Dacă avem șoldani sau porci adulți la îngrășat vom căuta a prescurta timpul de îngrășare spre a preveni pierderile. În urma arderei pășunilor și oile vor slăbi, și la toamnă va fi nevoie să complectăm prin uruială hrana lor. Când cumpărăm țărâțe, făină roșie pentru vite sau uruială dela comercianți sau mori, este bine să cerem garanție că ace-

ste să nu conțină cumva prea multe corpuri străine pământ, nisip, care n'au valoarea nutritivă însă trag binisor la cântar. Turta de ulei (mălăoiul) în deosebi dela uleiuri țărănești, este foarte bună pentru nutrirea vitelor.

În locul sfeclelor de zahăr ne putem procura dela fabrica de zahăr melasă sau tăieței de sfeclă uscate în așa fel să nu aibă decât 12—14% de apă. Din plante de nutreț, pe cari le putem semăna încă în luna Iunie, napi de miriște ne pot ușura foarte bine lipsa de nutreț, însă trebuie să le hrănim înaintea înghețului mare, căci se strică ușor.

Frunzele de sfeclă curățite de pământ, bostani (ludăi) ciolomadă, tescovină dela struguri în caz de mare lipsă și frunzele arborilor, dacă sunt culese în stare verde și cu grije uscate sunt potrivite pentru nutrirea animalelor. Sfecla de zahăr poate fi întrebuințată pentru nutrirea vitelor în locul sfeclei de nutreț însă trebuie știut că 1 kgr. sfeclă de zahăr poate înlocui 2 kgr. sfeclă de nutreț. Din sfecla de zahăr nu e bine să hrănim aceiași cantități ca din sfecla de nutreț, deoarece zahărul produce diareea (cufureala). Vitelor cornute vacilor de lapte și celor puse la îngrășat zilnic putem da 10 kgr. de cap, cailor 4—5 kgr., porcilor 3—4 kgr. Sfecla de zahăr, care are valoarea dietetică mai mică decât cea de nutreț, se va amesteca cu pleava ca și la sfecla de nutreț dar este bine să adăugăm mai multă apă și să lăsăm cu câteva ore mai mult timp în fermentare decât cea de nutreț, căci sfecla de zahăr este mai tare decât cea de nutreț. La îngrășarea porcilor putem folosi foarte bine cartofi mai mici în stare fiartă adăugând țărățe sau uruială. Este știut că 4 kg. cartofi mici pot să înlocuiască 1 kg. porumb. La începutul îngrășării vom da mai mulți cartofi pe cari în a 3-a lună îi reducem la 1 kg., iar în ultima lună hrănim fără cartofi spre a obține carne și unsoare de calitate.

Pentru acoperirea trebuinței nutrețurilor păioase, vom întrebuința toate felurile de pae, pe cari le vom îmbunătăți prin saramurare sau prin adăugare de melasă, în tot cazul însă avem să le completăm diferența în valoarea nutritivă a paelor față de fân prin altă hrană bogată în materii albumine.

Așa de pildă 6 kg. fân de livadă de calitate mijlocie poate fi înlocuit tot prin atâtea pae și 2 kg. de zoană (zoana=grâu de calitate III, resturi dela trior și ciur). În loc de 2 kg. zoană putem hrăni 1½ kgr. bob, bobușor sau 1 kg. turtă de ulei (mălăoi). În primul rând vom folosi paele și pleava de cereale de primăvară în lipsa acestora și cele de toamnă, amestecându-le cum am amintit mai sus cu un nutreț apătos sau stropindu-le cu apă sărată și adăugând la fiecare strat puțină uruială. Strujenii (tuleii) de porumb în stare uscată sunt foarte importanți în urma cantității mari de nutreț ce ne dau. Luând în considerare că tuleii uscați conțin cantități minime de albumină digestibilă, iar porumbul murat (acrit) nu conține aproape nimic din ea, la hrănirea vitelor cu strujeni uscați trebuie să ne îngrijim ca animalele să primească încă o altă hrană bogată în albumină. La fel nu e permis să ometem varul, calciumcarbonatul din hrana vitelor, căci paele sunt sărace în var, mai ales cele crescute pe timp secetos.

Lipsa de nutreț o putem ușura prin adunarea puilor (lăstarilor laterali) dela porumb și prin tăierea spicului porumbului peste știuleți (cocean) dacă mătasa începuse să se negrească.

În caz de mare nevoie ne putem ajuta prin facerea frunzelor de arbori de pădure. Trebuie știut că numai frunzele verzi și tinere sunt corespunzătoare, deci se vor tăia lăstari subțiri având grosime cel mult unei pene de gâscă. Arborii potriviți pentru acest scop sunt salcâmul, frasinul, fagul, carpenul, plopul, ulmul și salcia la bălți iar gorunul și cerul pentru oi.

Aviz important.

«Drumul Nou» revista de propagandă agricolă a Uniunii Camerelor de Agricultură București a fost expediată până în prezent în mod gratuit la adresa alor 604 agricultori. Zicem în mod gratuit, fiindcă abonamentul a fost achitat de către Camera de Agricultură județeană.

Având în vedere însă că prin noua lege

a Camerelor s'a redus cu 50% venitele Camerelor, în viitor se va plăti de către Secția Agricolă Județeană abonamentul numai pentru 300 agricultori. Aceia cărora le va sosi deci «Drumul Nou» sunt rugați să nu-l respingă de primire, căci abonamentul a fost achitat de Secția Agricolă a Județului.

Direcțiunea.

Cultura plantelor medicinale

Izma bună

(De leac, Mintă de grădină, fr. *Menthe poivrée*
germ. *Pfefferminze*, *Mentha piperita*, L. Hudson,
var. *officinalis*.)

Este o plantă perenă (vivace). Înainte de a da înghețul dispar toate părțile aeriene, rămânând numai tulpina subterană, care iernează și apoi lăstărește în fiecare an. Tulpina ei este înaltă de 60–80 cm. de culoare verde închis, sau purpuriu închis. Frunzele sunt ovale, acut-lanceolate cu marginile dințate, opuse și scurt petiolate. Planta are frunze puține și rare. În lule face flori mici violete. Rădăcinile ei sunt roșii întunecat sau aproape negre și să întind peste tot. În timpul verii formează lăstari aeriени care se pot întrebuița la replantări de izmă.

Înmulțirea ei nu se face decât în acest chip, deoarece produce rar sămânță care din cauză că se hibridează ușor nu se folosește la semănat.

Izma bună nu crește decât cultivată. Se înmulțește prin rizomi sau butași; degenerază lesne cere deci îngrijire deosebită. Specille de izmă care cresc la noi sălbatice, sunt puse în vânzare de către oamenii necorecți sub numele de izmă bună, aceasta din urmă are însă miros și aromă specială, datorită uleiului eteric ce conține, (oleum menthae piperitae sau mentol). Acest ulei formează un articol foarte căutat în comerțul de droguri, în industria cosmetică și în medicină. Extragerea lui se face prin distilație. La temperaturi scăzute se cristalizează.

Frunzele uscate de izmă bună se întrebuițază ca ceai, ceea-ce dovedește și mai mult, că este bine să cultivăm această plantă căutată și deci rentabilă. Calitatea unei recolte de izmă bună depinde de condițiunile în care s'a făcut cultura ei (poziția, natura solului, îngrășarea, clima și metoda de cultură). Izma bună, trebuie deci cultivată cu îngrijire și după câți-va ani parcela destinată pentru mintă, trebuie schimbată.

Varietatea cea mai mult cultivată este izma englezească, fiind cea mai fină și cu uleiul cel mai căutat. Izma japoneză este de asemenea căutată și mult răspândită.

Izma bună are două întrebuițări: pentru ceaiul ce se face din frunze și din lăstari tineri, precum și pentru uleiul rezultat din distilarea frunzelor și a coajelor. Când cultivăm izmă pentru trebuințe farmaceutice, se destină suprafețe mai mici, deoarece necesită multe cheltuieli și brațe de muncă numeroase. Cultura acestei plante este recomandabilă pentru cultivatorii care au brațe de muncă îndestulătoare.

Pentru a obține un produs farmaceutic mai fin,

frunzele și lăstarii subțiri se culeg și se usucă cu îngrijire. Culesul se face cu copii și oameni bătrâni, cari nu pot face alte munci mai grele. În cultura mare, înainte de a cosi sau seceră cultura trebuie bine curățată de alte buruieni care-i micșorează calitatea. În primul an după plantare se obține numai o singură recoltă de izmă, pe când în anii următori obținem 2–3 recolte. Plantări noi se fac prin rizomi sau butași.

Izma reușește mai bine pe șes. La deal, locul fiind mai uscat, nu dă rezultate așa de bune. Îi place mai ales terenuri umede unde cresc de obicei și specille sălbatice. Cere un pământ negru (de grădină). La câmp plantarea trebuie făcută pe brazde în direcția sudică; asemenea se cultivă și printre pomii roditori, dacă nu sunt prea deși.

Cultura mintei slegește repede pământul, așa că după trei ani, trebuie mutată pe alt teren; altfel este expusă și degenerării. Dacă vrem să avem în anul următor o producție mulțumitoare terenul eliberat după mintă se va îngrășa cu gunoia de grajd bine descompus. Mînta nu se plantează după cereale, ci după prășitoare, deoarece pretinde un teren bine preparat, arături adânci, și îngrășat de cu toamnă.

Se plantează la finele lui Aprilie sau la începutul lui Mai, fiind o plantă gingașă la frig. Plantarea de toamnă trebuie făcută mai de timpuriu, ca să aibe timp să se desvolte planta și să poată ierna bine. În cultura mare plantarea se face după plug, punându-se rizomii tot la a treia brazdă. Plantarea se face și cu plantatorul sau cu piciorul, ca la cartofi ori porumb. Distanța între rânduri este de 50 cm. iar între tufe de 35 cm. La un hectar intră 60–65 mii rizomi.

În cultura mică plantarea se face după sfoară pe rânduri cu plantatorul.

După plantare, se tăvăluște pentru ca pământul să se așeze bine în jurul rizomilor. Spre a nu se usca trebuie apoi bine udată. După ce se înrădăcinează și lăstărește, izma trebuie prășită, pentru ca buruienile să nu o împiedice în desvoltare. Înainte de recoltă se plivește bine, pentru ca să nu se tale odată cu mînta și alte buruieni.

Recollarea izmel se face atunci când începe a îmboboci deoarece în acest stadiu conține cantitatea cea mai mare de ulei. Culesul se face în lunie și August; iar în primul an, numai în August. Dacă frunzele de jos sunt atacate de rugină, atunci culesul se face mai de vreme.

Tufele strânse se transportă imediat la uscătorie pentru că lumina soarelui le înegrește. Tufele jilave nu trebuiesc recoltate, căci se strică repede. Pentru uscare se poate folosi ori ce pod de casă bine aerisit.

Se așează în straturi subțiri și se întoarce mereu.

Valoarea comercială a izmei constă în mirosul și culoarea naturală. După ce s'a uscat complet se împachetează cu îngrijire, spre a nu se sfărâma în timpul transportului. Transportul se poate face în saci, sau mai bine în baloturi cu margini de lemn, de

nuele sau de carton, spre a înlătura sfărâmarea frunzelor.

Un hectar de izmă bine lucrată și îngrijită poate da o recoltă de 1500—2000 kgr.

Din comunicările Minist. Agric. și Domeni.

AVIZ

Cumpărare de Manilla.

Se aduce la cunoștința agricultorilor că, Camera în anul acesta nu a cumpărat sfoară Manilla pentru distribuire.

Avizăm deci agricultorii că pe piața Ara-

dului sunt cantități considerabile de sfoară de vânzare, diferite fabricate. Ne-am interesat de prețurile curente din care cel mai avantajos este al Societății Comerciale Anonime a Agricultorilor, Arad str. Mircea Stănescu 2, care oferă sfoara cu lei 29 per kgr. fabricat Belgian «La recolte». Sfătuim deci *fără obligo* ca agricultorii să se adreseze direct firmei intrucât au nevoie de sfoară.

PAGINA STUPARULUI

MIEREA

valoarea ei medicinală și alimentară

de George Saloș conferențiar apicol

În majoritatea cazurilor medicamentele sunt extrase din flori.

O floare ne va da leacuri pentru tuse, alta pentru stomac, o a treia pentru ochi etc. În florile plantelor răspândite liber în natură se găsește proprietatea de vindecare a multor boli.

Obişnuit florile culese se usucă, păstrându-se în această stare până la întrebuințare când se scoate sucul din ele prin fierbere.

Din aceste plante uscate, albinele au scos de mult în picăturile de nectar recoltate, esența lor medicinală, puterea lor de vindecare.

Nu mai amintim că prin procedeul uscării se mai poate pierde o mare parte din proprietățile curative.

Nectarul parfumat al florilor, prefăcut de albine în miere, cuprinde în dulceața lui, esența florii, proprietatea ei curativă, într-un cuvânt medicamentul plantei din care a fost recoltată.

Acesta fiind adevărul ne putem ușor pronunța asupra valorii comparative a diferitelor feluri de miere din punct de vedere medicinal.

Este suficient să cercetăm întrebuințarea în medicină a florii din care este adunată mierea spre a ne lămuri pe deplin.

Să analizăm în lumina celor de mai sus valoarea

câtorva feluri de mieri cari să găsim mai răspândite azi în comerț.

1. *Mierea de salcâm*, (acaș, panar, rug). Întrebuințarea florilor de salcâm în medicină este redusă, căci puține medicamente se extrag din acest fel de floare.

Mierea culeasă din flori, cari nu s'au bune pentru leacuri, nu va conține putere de vindecare.

Miere de salcâm ocupă azi pe nedrept locul de frunte în vitrinele magazinelor și în comerț.

Ea nu are nici un merit din punct de vedere medicinal, iar ridicarea ei la rangul de azi este o sfidare sfruntată a valorilor bazată pe ignoranța publicului consumator.

Frumusețea ei bazată pe culoarea-i albă i-a pregătit ascensiunea, pentru că s'a confundat frumosul cu utilul și s'a judecat fondul după formă.

2. *Mierea de tei*. Această miere este mult superioară celei de salcâm, culoarea ei galbenă-verzue ar putea s-o confunde cu mierea de trifoi roșu, ederă sau ceapă, dacă nu ar conține aroma specifică teiului.

Aroma și culoarea, aceste două elemente înbinate o fac ușor de recunoscut oricărui consumator.

Această miere se întrebuințează cu deplin succes în tratamentul boalelor aparatului respirator, fie di-

rect prin consumare, fie indirect ca bază în prepararea a unei sumedenii de rețete.

3. *Mierea de brad sau pin*, are o culoare închisă și bate în brun-verzui. Gustul ei specific bradului face dela început obiectul unei distincțiuni tranșante între celelalte varietăți de miere.

Se întrebuițează în cură pentru boalele de piept amestecându-se $\frac{1}{4}$ miere de tei, $\frac{2}{4}$ miere de brad, $\frac{1}{4}$ miere de fână.

Această miere azi devalorizată din cauza culorii ei închise, va ocupa nu peste mult timp, locul meritat.

4. *Mierea de fână naturală*. (flori mixte). Culoarea ei este galbenă transparentă. Nuanța acestui galben variază dela deschis până la roșiatic. Ea este în funcție de felul florilor ce cresc în acel loc, de natura terenului, de altitudine etc. Este de remarcă, că aceeași floare pe un teren normal dă o miere galbenă deschisă, iar pe un teren feruginos va da o miere roșiatică. Această miere este adunată de albine din mii și mii de feluri de floricele, cari cresc natural prin fânețele regiunilor de coline.

Această miere conține proprietățile medicinale ale tuturor florilor recoltate.

Este cea mai bogată miere în proprietăți curative și este cea mai recomandată pentru cură.

Medicina de azi nu și-a spus ultimul cuvânt. Ea a descoperit numai o parte din plantele ce se pot întrebuița ca leacuri.

Cu fiecare zi ea descopere altele. Albinele nu țin cont și nu s' influențate de mersul științei. Ele adună nectarul din toate florile pe rând. Așa au făcut ieri, așa fac azi, așa vor face mâine. Nectarul lor conține tot deauna cuvântul științei medicinale de ieri, de azi și de mâine. Nectarul din florile mixte (fânețe naturale este cel mai variat și mai bogat prin diversitatea lui, în proprietăți curative.

La nici un alt aliment nu se găsește în așa măsură inbinarea aromatică a tuturor vitaminelor.

Datorită acestor vitamine cari să găsească atât de concentrate în miere, valoarea ei medicinală și alimentară crește enorm, concurând orice alt produs natural sau artificial. Astfel prin vitaminelor sale mierea ne ferește de insomnie, ne produce poftă de mâncare (vit. C.), accelerează creșterea la copii (vit. A. B.), previne boalele aparatului nervos, circulator și digestiv (vit. B.), ferește copii de rahitism (vit. D.), previne scorbutul (vit. C.), întreține buna dezvoltare a organismului (vit. E.), etc.: Într'un cuvânt mierea constituie un aliment care nu ar trebui să lipsească din hrana zilnică a nimănui.

Acest aliment igienic, și hrănitor este direct asimilabil și are o putere calorică de netăgăduit, astfel învâțații au găsit, că din acest punct de vedere în hrană, 100 gr. miere (10 deca) produce calorii egale cu: 600 gr. (60 deca) lapte, ori 168 grame carne, ori 210 grame pește, 78 grame brânză, 210 grame nuci, sau 5 ouă.

Consumați cât mai multă miere, căci pe lângă foloasele de mai sus, mierea lungeste viața. Este un lucru netăgăduit de nimeni, că toți stuparii, afară de rare excepții, trăesc mult. Exemple avem destule: Cităm cazul lui Hubert, care a trăit 102 ani, Dziron 95 ani, Peroncito 87, Dadant 83, precum și a lui Bertrand care numără 102 ani.

Înlocuiți zahărul cu miere în limita posibilităților, căci proprietățile tonice și digestive ale mierii sunt mult superioare celor ale zahărului, nemai vorbind de cele igienice. S-au găsit fabrici, cari albesc zahărul cu clorură de zinc, substanță foarte vătămătoare, nemai vorbind de albirea care se practică azi cu pucioasă și nici de făina făcută din oasele măcinate.

Diferența între prețul zahărului și al mierii este destul de mică pentru a nu renunța în parte la consumul zahărului, spre a recăpăta sănătatea înaintașilor nostri, cari nu au cunoscut decât consumația mierii.

CONVOCARE

Societatea apicolă «Arădana» Arad, aduce la cunoștința membrilor săi și stuparilor din județ, că în ziua de 8 Iulie 1934 orele 10 va avea loc în sala Primăriei Municipiului Arad, adunarea generală ordinară a membrilor Societății cu următorul program:

1. Deschiderea ședinței.
2. Darea de seamă asupra activității 1933/934.
3. Descărcarea gestiunii 1933/934.

4. Alegerea comitetului, funcționarilor și cenzorilor, pe 5 ani, conform statutelor.

5. Modificarea statutelor.

6. Propuneri pentru viitor.

Președinte,
Ing Agr. insp. N. Popescu.

Secretar,
V. Caba.

După terminarea ședinței Adunării Generale vor avea loc următoarele conferințe de specialitate:

1. Standardizarea stupilor: Dr. O. Seymann.
2. Valorizarea produselor apicole: Gh. Saloș conferențiar.
3. Impozitul pe albinărit: Ing. Agr. Insp. N. Popescu.
4. Măsuri de luat contra boalelor contagioase ale albinelor de George Saloș conferențiar.

Fiecare membru al Societății va primi gratuit la intrare în sala de ședință un bilet numerotat.

După terminarea ședinței pe baza acelor bilete, se vor trage la sorți următoarele premii care se vor împărți gratuit participanților câștigători.

1. Una mască,
2. Un aparat pentru lipit faguri,
3. Una sită pentru strecurat miere,
4. Una cușcă pentru matcă,
5. Un clește pentru stupi,
6. Una furculiță descăpăcitoare,
7. Un bidon pentru miere,
8. Un afumător cu burduf,

9. Un stup,

10. Una centrifugă.

Facem apel călduros la toți membri Societății noastre, precum și la apicultorii din județ, sau iubitorii de albinărit, ca să vină în ziua de 8 Iulie 1934 la Arad în număr cât mai mare, căci aici vom desbata la olaltă toate chestiunile care privesc stupăritul.

Să veniți cu toții la Arad căci este ziua mare a stuparilor, singura zi în care se adună la olaltă pentru a se organiza apicultorii din județul nostru.

Președinte,
Ing. Agr. Insp.
N. Popescu.

Secretar,
V. Caba.

Bilanțul general

pe anul 1933-1934. al Societății apicole «Arădana» din Arad persoană morală și juridică sub patronajul Camerei de Agricultură Arad, încheiat la 31 Martie 1934.

ACTIVE			PASIVE		
1. Numerar în cashă		20.904'—	1. Miere în comision		3 630'—
2. Material spre desfacere			2. Excedent		34'464'—
a) Mașini și unelte apicole	8.905—				
b) Stupi sistematici	1.750—				
c) Ceară	600—				
d) Miere	3.630—	14.885'—			
3. Materiale didactice pentru muzeu					
a) Unelte apicole	505				
b) Sticle pentru mostre	400				
c) Tablouri pentru propagandă	1.400—	2.305'—			
Total		38'094'—			Total Lei 38'094'—

Președinte :
Ing. Agr. Insp. N. Popescu

Secretar :
V. Caba

Comisia de verificare :
Ștefan Trif
Cociuban Pascu

Contabil autorizat :
Gh. Cioban

Oferte

Petru Schlett Schöndorf. No. 200, are de vânzare un taur Simenthaler de 17 luni. A se adresa direct.

Agricultori,

Ascultați-ne statul nostru : *Arați și grăpați miriștele imediat după seceriș.*